KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.8.2020 r.
COM(2020) 375 final

2020/0176 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące stosowania unijnych kontyngentów taryfowych i innych kontyngentów przywozowych

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Z dniem 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Zjednoczone Królestwo) wystąpiło z Unii Europejskiej. Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączony do umowy o wystąpieniu („protokół") będzie mieć zastosowanie od końca okresu przejściowego, tj. od dnia 1 stycznia 2021 r.

W protokole stwierdza się, że Irlandia Północna stanowi część obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa oraz że Zjednoczone Królestwo może włączyć Irlandię Północną w terytorialny zakres stosowania swoich list koncesyjnych w ramach Światowej Organizacji Handlu. Jednocześnie protokół stanowi, że wszelkie odniesienia do obszaru celnego Unii zawarte w mających zastosowanie postanowieniach protokołu oraz w przepisach prawa Unii mających zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej na mocy protokołu należy odczytywać jako obejmujące terytorium lądowe Irlandii Północnej. Oznacza to, że pomimo faktu, iż Irlandia Północna znajduje się formalnie na obszarze celnym Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej jest zobowiązane do stosowania unijnych przepisów prawa celnego, tak jakby Irlandia Północna nadal znajdowała się na obszarze celnym Unii.

Umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z protokołu nie powodują powstania praw i obowiązków państw trzecich.

W związku z tym żaden przywóz na podstawie unijnych przywozowych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych mających zastosowanie do towarów pochodzących z państwa trzeciego wprowadzonych do Irlandii Północnej nie mógł zostać zaliczony na poczet praw tego państwa trzeciego wobec Unii, chyba że tak postanowiło rzeczone państwo trzecie. Sytuacja ta stwarza zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku Unii i dla integralności wspólnej polityki handlowej ze względu na możliwe obchodzenie unijnych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych. Ponadto każda umowa z państwem trzecim, w której przewiduje się wywozowe kontyngenty taryfowe, wymaga przywozu towarów na terytorium Unii. W związku z tym wspomniane państwo trzecie mogłoby odmówić wydania pozwoleń na wywóz w odniesieniu do bezpośredniego przywozu do Irlandii Północnej.

Aby wyeliminować to ryzyko, unijne kontyngenty taryfowe i inne kontyngenty przywozowe powinny być dostępne wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych i dopuszczonych do swobodnego obrotu w Unii, a nie w Irlandii Północnej.

Na mocy protokołu niniejsze rozporządzenie stosuje się również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejsza inicjatywa jest zgodna z bieżącymi działaniami podejmowanymi przez Unię w celu złagodzenia skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii i przygotowania do zakończenia okresu przejściowego w sposób uporządkowany, w szczególności w celu przygotowania do wdrożenia umowy o wystąpieniu i Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza inicjatywa jest również spójna ze wspólną polityką handlową Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wspólna polityka handlowa podlega wyłącznej kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Planowany środek jest jedynym sposobem zapewnienia pożądanego rezultatu.

- **Wybór instrumentu**

Wymagany jest akt ustawodawczy, tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady, ponieważ w istniejącym prawodawstwie nie przewiduje się uprawnień Komisji do przyjęcia proponowanych środków.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 stanowi, że kontyngenty taryfowe Unii i inne kontyngenty przywozowe powinny być dostępne wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych spoza Unii i dopuszczonych do swobodnego obrotu w Unii. W art. 1 zawarto wykaz właściwych obszarów celnych, które tworzą obszar celny Unii. Wykaz ten nie obejmuje Irlandii Północnej, co oznacza, że kontyngenty taryfowe Unii i inne kontyngenty przywozowe nie będą dostępne w odniesieniu do przywozu do Irlandii Północnej. W art. 2 przewidziano okres zastosowania rozporządzenia, który powinien się rozpocząć w dniu 1 stycznia 2021 r., następującym po zakończeniu okresu przejściowego.

2020/0176 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące stosowania unijnych kontyngentów taryfowych i innych kontyngentów przywozowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „umową o wystąpieniu") została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady (UE) 2020/135[1] z dnia 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.

(2) W art. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączonego do umowy o wystąpieniu („protokół") podkreśla się, że Irlandia Północna jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa oraz że żadne z postanowień protokołu nie stanowi przeszkody dla Zjednoczonego Królestwa, aby włączyć Irlandię Północną w terytorialny zakres stosowania swoich list koncesyjnych załączonych do Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. („GATT 1994").

(3) Jednocześnie art. 13 ust. 1 protokołu stanowi, że niezależnie od wszelkich innych postanowień protokołu wszelkie odniesienia do obszaru celnego Unii zawarte w mających zastosowanie postanowieniach protokołu oraz w przepisach prawa Unii mających zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej na mocy protokołu odczytuje się jako obejmujące terytorium lądowe Irlandii Północnej.

(4) Zgodnie z art. 5 ust. 3 protokołu unijne przepisy prawa celnego określone w art. 5 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[2] mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Przepisy te, w związku z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy i drugi protokołu w odniesieniu do towarów wprowadzanych do Irlandii Północnej spoza Unii, oznaczają, że unijne środki taryfowe, w tym kontyngenty

[1] Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

taryfowe w ramach Wspólnej Taryfy Celnej lub odpowiednich umów międzynarodowych, miałyby zastosowanie do towarów, w przypadku których istnieje ryzyko, że zostaną one następnie przemieszczone do Unii. Wspomniane kontyngenty taryfowe obejmują w szczególności przywozowe kontyngenty taryfowe określone w listach zobowiązań Unii w ramach GATT 1994, uzgodnione w dwustronnych umowach międzynarodowych Unii, w tym kontyngenty oparte na odstępstwach od reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów, przywozowe kontyngenty taryfowe w ramach unijnych systemów ochrony handlu i inne autonomiczne przywozowe kontyngenty taryfowe, jak również wywozowe kontyngenty taryfowe przewidziane w umowach z państwami trzecimi.

(5) Zgodnie z art. 5 ust. 4 protokołu przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 2 do protokołu mają również zastosowanie, na warunkach określonych w tym załączniku, do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Dotyczy to prawodawstwa Unii, w którym przewidziano określone kontyngenty przywozowe.

(6) Umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z protokołu nie powodują powstania praw i obowiązków państw trzecich.

(7) W związku z tym żaden przywóz na podstawie unijnych przywozowych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych mających zastosowanie do towarów pochodzących z państwa trzeciego wprowadzonych do Irlandii Północnej nie mógł zostać zaliczony na poczet praw tego państwa trzeciego wobec Unii, chyba że tak postanowiło rzeczone państwo trzecie. Sytuacja ta stwarza zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku Unii i dla integralności wspólnej polityki handlowej ze względu na możliwe obchodzenie unijnych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych.

(8) Aby wyeliminować to ryzyko, unijne przywozowe kontyngenty taryfowe i inne kontyngenty przywozowe powinny być dostępne wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych i dopuszczonych do swobodnego obrotu w Unii, a nie w Irlandii Północnej.

(9) Każda umowa Unii z państwem trzecim, w której przewiduje się wywozowe kontyngenty taryfowe, ma zastosowanie wyłącznie do towarów przywożonych na terytorium Unii. W związku z tym wspomniane państwo trzecie mogłoby odmówić wydania pozwoleń na wywóz w odniesieniu do bezpośredniego przywozu do Irlandii Północnej.

(10) Na mocy art. 5 ust. 3 i 4 protokołu w związku z art. 13 ust. 3 protokołu niniejsze rozporządzenie stosuje się również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary przywożone spoza Unii kwalifikują się do traktowania zgodnie z unijnymi przywozowymi kontyngentami taryfowymi lub innymi kontyngentami przywozowymi bądź zgodnie z wywozowymi kontyngentami taryfowymi, które są stosowane przez państwa trzecie, jedynie w przypadku dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na następujących terytoriach:

– terytorium Królestwa Belgii,

– terytorium Republiki Bułgarii,

– terytorium Republiki Czeskiej,

– terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych i Grenlandii,

– terytorium Republiki Federalnej Niemiec, z wyjątkiem wyspy Helgoland i terytorium Büsingen (Traktat z dnia 23 listopada 1964 r. między Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską),

– terytorium Republiki Estońskiej,

– terytorium Irlandii,

– terytorium Republiki Greckiej,

– terytorium Królestwa Hiszpanii, z wyjątkiem Ceuty i Melilli,

– terytorium Republiki Francuskiej, z wyjątkiem francuskich krajów i terytoriów zamorskich, do których mają zastosowanie postanowienia części czwartej TFUE, ale obejmujące terytorium Monako określone w konwencji celnej podpisanej w Paryżu w dniu 18 maja 1963 r. (Journal officiel de la République française z dnia 27 września 1963 r., s. 8679),

– terytorium Republiki Chorwacji,

– terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gminy Livigno,

– terytorium Republiki Cypryjskiej, zgodnie z postanowieniami aktu przystąpienia z 2003 r.,

– terytorium Republiki Łotewskiej,

– terytorium Republiki Litewskiej,

– terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,

– terytorium Węgier,

– terytorium Malty,

– terytorium Królestwa Niderlandów w Europie,

– terytorium Republiki Austrii,

– terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

– terytorium Republiki Portugalskiej,

– terytorium Rumunii,

– terytorium Republiki Słowenii,

– terytorium Republiki Słowackiej,

– terytorium Republiki Finlandii,

– terytorium Królestwa Szwecji oraz

– terytorium stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa w Akrotiri i Dhekelia, określonych w Traktacie dotyczącym ustanowienia Republiki Cypryjskiej, podpisanym w Nikozji w dniu 16 sierpnia 1960 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*